

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/211/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217216094
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1217216094.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vlčkovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľov: 1/ K.. C. Č., C., G., bytom R. XX, J., 2/ BENZINOL SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom Mliekárenska 17, Bratislava, IČO:44820704, oboch zastúpených Weis & Partners s. r. o., so sídlom Ivánska cesta 30/B, Bratislava, proti odporcovi: Ringier Axel Springer Slovakia, a. s., so sídlom Prievozská 14, Bratislava, IČO:00678155, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 09. 08. 2017 č. k. 9C/43/2017-22, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Odporca má proti navrhovateľom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľov 1/ a 2/ na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadali uložiť odporcovi odstrániť článok s názvom: "K. G. X. na X. D., O. C. A. Š. J. zverejnenom na portáli F..S..sk, alternatívne nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi odstrániť z článku s názvom: ". G. X. na X. D., O. C. A. Š. J." zverejnenom na portáli F..S..sk text špecifikovaný v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Rozhodol tak podľa § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 336 ods. 1 CSP, § 11, § 13, § 19b ods. 2, 3 Obč. zákonníka, čl. 26 ods. 1, 2, 4 ústavy SR a čl. 10 ods. 1, 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s odôvodnením, že navrhovatelia tvrdili, že zverejnením predmetného článku dochádza k neoprávnenému zásahu do súkromia navrhovateľa 1/ a dobrej povesti, resp. dobrého mena navrhovateľa 2/, pričom k zásahu do práv osoby môže dôjsť aj takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú sami osebe pravdivé, avšak pôsobia difamačne. Informovanie o razii "A. Š. J." navodzujú dojem, že navrhovateľ 2/ podniká nepoctivo a pácha trestnú činnosť, pričom ten pri vykonávaní podnikateľskej činnosti dodržiava právne predpisy a plní si daňové povinnosti. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na to, že navrhovatelia sa cítia byť dotknutí tvrdeniami obsahnutými v predmetnom článku, ide v prejednávanej veci o posúdenie vzťahu ochrany osobnostných práv a ochrany slobody prejavu. Pri strete základného politického práva na informácie a ich šírenie s právom na ochranu osobnosti a súkromného života, teda základných práv, ktoré stoja na rovnakej úrovni, je treba s prihliadnutím k okolnostiam každého jednotlivého prípadu zvážiť, či jednému právu nebola nedôvodne daná prednosť pred druhým právom. Treba preto na základe konkrétnych okolností prípadu posúdiť, či dotknutý výrok dosahuje takú intenzitu, že zasahuje do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, či je konkrétnej situácii primeraný (nálezný Ústavného súdu ČR IV. ús. 46/04). V zásade platí, že uverejnenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokiaľ údaj nie je podaný tak, že skresľuje skutočnosť, alebo je natoľko intímny, že by odporoval právu na ochranu súkromia a ľudskej dôstojnosti. Z hľadiska uplatnenia práva na informácie súkromné média majú právo úvahy, či určitú informáciu, ktorá má povahu informácie vo verejnom záujme, sprostredkovať osobám oprávneným prijímať, vyhľadávať a rozširovať ideí a informácie. Konštatoval, že v prejednávanej veci bolo vyšetrenie daňovej trestnej činnosti informáciou verejného záujmu, ktorú sa

rozhodol odporca sprostredkovať čitateľom. Z návrhu vyplýva, že na webovej stránke odporcu už bol predmetný článok, ktorý má neoprávnené zasahovať do súkromia navrhovateľa 1/ a dobrej povesti, resp. dobrého mena navrhovateľa 2/, zverejnený a so zverejneným článkom sa fyzické a právnické osoby mali možnosť oboznámiť. V tejto súvislosti poukázal na názor Európskeho súdu pre ľudské práva, a to že uverejnením určitých informácií, ktoré sa stali verejne známymi a prístupnými všetkým obyvateľom, tieto informácie stratili dôverný charakter, a preto, ak by súd vydal predbežné opatrenie spočívajúce v zákaze uverejňovaných informácií v štádiu, keď už boli informácie, ktoré mal súd zakázať uverejňovať, známe vydané, porušil tým právo vydavateľa na slobodu prejavu. Ďalej uviedol, že od vydavateľa periodickej tlače nemožno požadovať, aby selektoval informácie získané od štátneho orgánu (z policajného zdroja), na ktoré sa mohol s dôverou spoliehať, pretože sa tým upiera právo verejnosti na úplné informácie vo veciach verejného záujmu (nález Ústavného súdu SR z 02. 07. 2014, spisovej značky III. ÚS 286/2014-33). Poukázal na to, že otázka daní a činnosti polície, resp. Národnej kriminálnej agentúry v súvislosti s daňovou trestnou činnosťou je otázkou verejného záujmu, a preto zverejňovanie informácií o činnosti polície v súvislosti s daňovou trestnou činnosťou požíva nižšiu ochranu. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že odporcovi proti navrhovateľom 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie v zákonom stanovenej lehote navrhovateľa 1/ a 2/, žiadali napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a nariadiť neodkladné opatrenie a priznať im náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%. Namietali, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Za dôležitú skutočnosť v danom prípade považovali skutočnosť, že napriek tomu, že informácia sa už stala verejne známou, ide o jediné médium, ktoré uviedlo špecifikáciu u koho sa domová prehliadka uskutočnila. Uviedli, že práve z dôvodu rešpektovania slobody prejavu médií, navrhli alternatívny petit, v ktorom žiadali len vypustenie zmienok o navrhovateľovi 1/ a 2/. Keďže porušovanie práv navrhovateľov stále trvá, je nutný okamžitý zásah súdu, aby sa negatívne následky minimalizovali. Namietali, že nesprávne súd prvej inštancie poukázal v danom prípade na nález Ústavného súdu SR z 02. 07. 2014 sp. zn. III. ÚS 286/2014-33, keď obsahom oficiálnej informácie Ministerstva vnútra SR o akcii "K. nebolo zverejnenie žiadnych osobných údajov, ani obchodných mien osôb, u ktorých sa domové prehliadky a prehliadky iných priestorov uskutočňovali. Identifikáciu osôb uskutočnili novinári, spolupracovníci prevádzkovateľa stránky F..S..sk. Nemožno sa preto odvolávať na selekciu informácií, keďže v prípade špecifikácie, že ide o šéfa J. nešlo o oficiálnu informáciu. Uverejnením článku došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľa 1/ a práva na dobrú povest' navrhovateľa 2/. Ďalej uviedli, že vzťah medzi realizovaním práva na slobodu prejavu a práva na ochranu osobnosti musí byť proporcionálny a proporcionálnosť možno zistiť prostredníctvom testu proporcionality v užšom zmysle slova, pomocou ktorého je potrebné predmetný článok analyzovať otázkami KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO v danom prípade "hovoriť", pričom v danom prípade je relevantné najmä to, o kom bol namietaný článok napísaný a do koho osobnej sféry zasahoval, čo bolo obsahom namietaného článku, čoho sa namietaný článok týkal a kde bol namietaný článok uverejnený. V tejto súvislosti poukázali na to, že navrhovateľ ako fyzická osoba nie je politicky aktívny, nie je ani umelcom ani športovcom, a teda nie je osobou absolútneho verejného záujmu a nie je ani osobou relatívneho verejného záujmu. Navrhovateľ nebol políciou zadržaný, predvedený, ani vypočutý a neexistuje dôvod na informovanie o domovej prehliadke v rozsahu ako to bolo uskutočnené na F..S..sk. Článok sa týka domovej prehliadky u navrhovateľa 1/, webová stránka F..S..sk bola jedinou, ktorá identifikovala navrhovateľa 1/ ako "C. Č..". S. S. ". J.". Takouto identifikáciou - špecifikáciou došlo k zásahu do práv navrhovateľov. Článok bol zverejnený na webovej stránke F..S..sk, ktorej prevádzkovateľom je odporca a podľa definície internetu na F. ide o verejne dostupný celosvetový systém vzájomne prepojených počítačových sietí, ktoré prenášajú dáta pomocou prepínania paketových dát s použitím štandardizovaného Internetového Protokolu (IP) a mnohých ďalších protokolov. Z hľadiska dosahu je teda zásah hromadný, a preto by mala byť miera ochrany osobnostných práv väčšia. Výsledok testu proporcionality je teda negatívny v časti o kom, čo a kde sa "hovoriť" resp. píše. Sloboda slova v tomto prípade zasahuje do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa 1/ a práva na dobré meno navrhovateľa 2/. Uviedli, že navrhovateľ 1/ dlhodobo podniká najmä v oblasti predaja pohonných hmôt, uvedenie informácie o vykonanej domovej prehliadke u "Š. J." hrubo zasahuje do jeho občianskej (podnikateľskej) cti a jeho dobrého mena, ktoré si dlhodobo budoval. Ide teda o neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv, ktorý je spôsobilý privodiť ujmu na osobnostných právach človeka. Výsledkom zverejnenia predmetného článku je napr. zamietnutie úveru v banke, ktorý mal byť navrhovateľovi 2/ poskytnutý a sťaženie realizácie ďalších podnikateľských plánov. Spoločnosť BENZINOL SLOVAKIA, s. r. o. vlastní sieť čerpacích staníc Benzinol na Slovensku a zverejnenie informácie, že u "Š. J." bola razia, zasiahlo do dobrej povesti navrhovateľa 2/, ako aj do

goodwillu, ktorý si navrhovateľ 2/ niekoľko rokov budoval. Informovanie o razii "A. Š. J." navodzuje dojem, že navrhovateľ 2/ podniká nepoctivo a pácha trestnú činnosť. Dôsledkom medializácie je narušenie vzťahov s obchodnými partnermi, problémy získať predpokovaný úver a financovanie potrebné pre činnosť navrhovateľa 2/.

3. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ nie je dôvodné.

4. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

5. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

6. Súd prvej inštancie pri posudzovaní splnenia zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s ust. § 324 a nasl. CSP správne prihliadol aj na to, že neodkladné opatrenie je výnimočným opatrením, ktoré možno nariaďiť, len ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi konania, to znamená ak bez okamžitej úpravy pomerov by bolo právo navrhovateľa ohrozené, resp. by hrozilo podstatné zhoršenie právnej pozície navrhovateľa v danom občianskoprávnom vzťahu, pričom nebezpečenstvo ujmy musí hroziť bezprostredne. Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu navrhovateľov na nariadenie navrhnutého neodkladného opatrenia vychádzal zo zodpovedajúcej právnej úpravy ochrany osobnosti obsiahnutej v ustanoveniach § 11 a nasl. Obč. zákonníka a právnej úpravy ochrany dobrej povesti právnickej osoby obsiahnutej v ustanoveniach § 19b ods. 2 a 3 Obč. zákonníka, v súlade s ustálenou súdnou praxou prihliadol aj na právo na slobodu prejavu zaručené čl. 26 Ústavy SR a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré zahŕňa aj právo slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie a pri posudzovaní proporcionality medzi realizáciou práva na slobodu prejavu v danom prípade odporcom a právom na ochranu osobnosti navrhovateľa 1/ a právom na ochranu dobrej povesti navrhovateľa 2/ správne prihliadol aj na úlohu tlače šíriť informácie a myšlienky, a to najmä pokiaľ ide o témy verejného záujmu, ako aj na právo verejnosti na poskytovanie týchto informácií a správne dospel k záveru, že činnosť polície v súvislosti s daňovou trestnou činnosťou je témou verejného záujmu, na čo je potrebné prihliadnúť aj pri poskytovaní právnej ochrany osobnostných práv fyzických a právnických osôb, ktorých sa táto téma týka a po zhodnotení všetkých relevantných skutočností vzťahujúcich sa na vec správne posúdil návrh navrhovateľov 1/ a 2/ na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný.

7. Odvolací súd na základe tvrdení navrhovateľov 1/ a 2/ a na základe skutočností vyplývajúcich z listín, ktoré sú obsahom spisu, dospel k záveru zhodnému so súdom prvej inštancie, že navrhovatelia 1/ a 2/ neosvedčili nimi tvrdené skutočnosti, že zverejnením predmetného článku, resp. nimi namietaných častí článku, odporca neoprávnene zasahuje do súkromia navrhovateľa 1/, do jeho občianskej (podnikateľskej) cti a do dobrej povesti navrhovateľa 2/. Zákon totiž neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu do osobnostných práv, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený, a ktorý je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na integrite oprávneného subjektu tým, že znižuje jeho vážnosť a dôstojnosť a tak ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Zásah musí byť objektívne spôsobilý takúto ujmu privodiť. Neoprávnený zásah do osobnosti možno vyvolať uverejnením nepravdivých údajov dotýkajúcich sa dobrého mena, cti, vážnosti, dôstojnosti osoby, uverejnením síce pravdivých skutkových tvrdení, ktoré však majú osočujúcu povahu, a teda pôsobia difamačne, vyvolávajú znevažujúci dojem alebo v neposlednom rade aj uverejnením hodnotiacich úsudkov (kritiky), pokiaľ sú neoprávnené, teda vybočujú z hraníc vecnosti, konkrétosti a primeranosti čo do obsahu a formy, čím sa mŕňajú svojho účelu.

8. Podľa názoru odvolacieho súdu musí byť v prípade zrejmej kolízie práva na slobodu prejavu a na informovanie verejnosti o veciach verejného záujmu s právom na ochranu osobnosti či dobrej povesti,

dostatočne osvedčený tvrdený neoprávnený zásah do dobrej povesti či osobnostných práv, tak, aby z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo zjavné (prima facie), že došlo k uverejneniu nepravdivých tvrdení, pretože u týchto možno zásadne predpokladať, že nimi aj bolo neoprávnené zasiahnuté do dobrej povesti právnickej osoby či do osobnostných práv fyzickej osoby. V prípade informovania o záležitostiach verejného záujmu na základe neúplných informácií, vyvolávajúcich v kontexte celého príspevku, pravdu skresľujúci dojem (t.j. informácií zavádzajúcich), alebo na základe neprípustných hodnotiacich úsudkov, nepostačuje pre osvedčenie naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi stranami len tvrdenie o neoprávnenosti zásahu v dôsledku uverejnenia týchto neúplných informácií či neprípustných hodnotiacich úsudkov, bez súčasného osvedčenia takej (značnej) intenzity zásahu do chránených práv, že okamžitá ingerencia zo strany štátu (súdnej moci) do ústavou zaručenej slobody prejavu je nevyhnutne potrebná pre zabránenie rozširovania (už) vzniknutých negatívnych následkov alebo pre zamedzenie vzniku ďalšej (novej) ujmy, ktorých (úplné) odstránenie či (aspoň čiastočné) eliminovanie by nebolo už dobre možné dosiahnuť právnymi prostriedkami, ktoré možno uplatniť len žalobou vo veci samej. Splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné zvlášť prísne posudzovať, nakoľko toto môže predstavovať značne represívny zásah štátnej moci do ústavou garantovaného práva na slobodu prejavu a práva na informácie, a to až v podobe cenzúry.

9. Odvolací súd dospel k záveru, že v dostatočne potrebnom rozsahu nebolo osvedčené, že uverejnením článku s názvom "K. G. X. na X. D., O. C. A. Š. J.", a ani navrhovateľmi 1/ a 2/ namietanými výroky, uverejnenými v tomto článku, by došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľov 1/ a 2/, objektívne spôsobilého prívodiť im ujmu na ich osobnostných právach. Navrhovatelia namietali v názve článku slová "O. C. A. Š. J." a ďalej text článku; ".Podľa W. S..sk sa viacero prehliadok týka podnikateľa C. Č., T. I. Š. D.L. J. D.. Ide o firmu, ktorá prevádzkuje 21 čerpacích staníc po celom Slovensku. Vlastníkmi J. D. M. K. Q. V.. Snažili sme sa s C. Č.. skontaktovať, ale v jeho dome v T. G. D., kde prebiehala policajná akcia, sme ho nenašli. Rovnako sme pochodili aj v Bratislavskom sídle spoločnosti J. D..". Uvedené výroky sú podľa názoru odvolacieho súdu vo svojej podstate skutkovými tvrdeniami, ktorých pravdivosť však navrhovatelia nepopierajú; tieto tvrdenia nie sú ani urážajúcej alebo osočujúcej povahy, ale vecne a primerane čo do obsahu a formy informujú čitateľa o činnosti Národnej jednotky finančnej polície NAKA, týkajúcej sa daňovej trestnej činnosti a podľa názoru odvolacieho súdu ani navrhovateľmi namietanou identifikáciou osôb ako "podnikateľa C. Č., ktorý je šéfom spoločnosti J. D., v súvislosti s informáciou, že sa tejto osoby týkalo viacero prehliadok, nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa 1/ a 2/, pretože z celého obsahu článku je nesporné, že išlo o akciu väčšieho rozsahu, a to v 29-tich objektoch, prevažne v Bratislavskom a Trnavskom kraji, a to za účasti 210 policajtov, a vzhľadom na to informácia, že sa viacero prehliadok týkalo uvedenej osoby, nenavodzuje dojem, že by navrhovatelia 1/ a 2/ podnikali nepoctivo a páchali trestnú činnosť tak, ako tvrdili navrhovatelia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď článok neobsahuje žiadne informácie týkajúce sa poctivého alebo nepoctivého podnikania navrhovateľov alebo páchania trestnej činnosti nimi a nie sú v článku uvedené žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli vzbudzovať podozrenie z nepoctivého podnikania, resp. páchania trestnej činnosti navrhovateľmi 1/ a 2/. Za neoprávnený zásah a ujmu na osobnostných právach nemožno považovať len uverejnenie samotnej informácie o tom, že u osoby, ktorá je konateľom známej obchodnej spoločnosti, bola vykonaná domová prehliadka, a to v rámci akcie týkajúcej sa nielen výlučne tejto osoby, ale aj iných osôb a iných objektov. Práve vzhľadom na výlučne konkrétny a vecný charakter informácie len o tom, že bola vykonaná prehliadka u navrhovateľa 1/, ktorý je konateľom navrhovateľa 2/, a to v rámci výkonu rozsiahlej akcie finančnej polície, minimálne v dvoch krajoch, nepodsúva táto informácia sama osebe čitateľovi žiadne úvahy dotýkajúce sa poctivosti resp. nepoctivosti podnikania, prípadne páchania trestnej činnosti. Odvolací súd posúdil ako nedôvodnú aj námietku navrhovateľa 1/, že uvedené informácie neoprávnené zasiahli do jeho práva na súkromie, pretože i keď nie je osobou verejného záujmu, je ako konateľ známej obchodnej spoločnosti osobou, ktorej sa dotýka téma verejného záujmu, a preto aj jeho právu na súkromie je odôvodnené v tejto súvislosti priznať zníženú právnu ochranu. Pokiaľ ide o tvrdenia navrhovateľov o zamietnutí úveru v banke, o narušení vzťahov s obchodnými partnermi a pod., práve v súvislosti s uverejnením predmetného článku, tieto skutočnosti žiadnym spôsobom neosvedčili.

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 a § 355 CSP a odporcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou

alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).